

COMETA

Comedie în trei acte și în versuri

PERSOANELE :

Doamna <i>Mirea</i>	<i>Lucica</i>
<i>Roro</i> (fiicele d-nei <i>Mirea</i>	<i>Tity Rosnov</i> , tânăr rentier.
<i>Tanța</i> (<i>Rudi</i>
Doamna <i>Gubin</i>	<i>Hals</i>
<i>Cleo</i>	Sculptorul <i>Pralea</i>
<i>Nineta</i>	Preotul <i>Colum</i>

Invitați, etc.

ACTUL I-iū

Un salon modern. Lumină de lampă. *Roro* pe un puf, lucrează lângă foc, la o broderie. *Tanța* îngrijește de un samovar. E în amurg.

Scena I-ia

RORO, TANȚA.

TANȚA

Ciudat ! Nu vine nimeni...

RORO

Da, nimeni...

TANȚA

Ce să fie ?

RORO

Te miră ?...

TANȚA

Da, vezi bine... Eu m'așteptam să vie.
Nu-i astăzi Miercuri oare ?

RORO

De bună samă, Miercuri...

TANȚA

Nu-i cercul nostru astăzi ?

RORO

O, sînt atîtea cercuri !

TANȚA

Da, — e-o epidemie !

RORO

Nu, -i foarte natural !

De-arunci o piatră 'n apă, nu se pornește-un val ?
Și'n urmă valul oare nu crește 'n cerc ?

TANȚA

Firește !

RORO

Și-apoi din cercu-acela nu prinde altu-a crește ?
Și altele 'n virtutea aceleiași vibrații ?
Unde-i acum cercul întiei generații ?
Cine-ar putea să spună ?...

TANȚA

Nu eu !

RORO

Ascult' atunci !

(sentențios)

Aicea cade piatra pe care o arunci (face gestul)
Aici se face cercul, și-acesta-i „cercul nostru“...
Pe urmă cercul crește, și face „cercul vostru“...
Și cercul vostru face pe-al lor, — și mai departe...

TANȚA

Roro, să aibă Tity ca tine-afta carte...

RORO

De ce vorbești de Tity ?

TANȚA

Ar fi un lucru mare !

Ce n'ar putea s'ajungă el, un băiat cu stare !...

RORO

Ei, și ? Ce'mi pasă mie ?

TANȚA

Ce'ți pasă ? Ei, îți pasă...

RORO

'mi pasă ca și ție, după cum văd...

TANȚA

Ei, lasă !

Las', și mai bine haide, continuă'ți ideia
Cu cercul tău cel magic... Cum stăm cu piatra-aceia ?

RORO
(sentențios)

Accia ce greșește să nu arunce piatra!

TANȚA

(luînd în mînă „Indépendance Roumaine“ de pe masă)
Ia să vedem mai bine ce-i cu puterea-a patra?
(parcurgînd ziarul)

Te 'ntereesează Bursa?...

(Roro tace. Tanța schimbă tonul)

Nu?... Preferați vre-o scenă

Din parlament?... Să trecem la rubrica mondenă...

A! violetul iarăși!...

RORO

Da,— toate's violete!

TANȚA

Și, sigur, violetul cu tenul tău se ceartă...

RORO

Nu... dar ce-ai zice dacă o mie de palete
S'ar pune să picteze printr'un capriciu de artă
C'o singură culoare o mie de portrete?...

TANȚA

Ce-ar fi?

RORO

Un an rentabil pentr'un oftalmolog!... (rîd)

Și totuși violetul mi-e drag, cînd nu-i *en vogue!*

E-atîta poezie în el cînd ziua moare...

C'o dungă violetă se 'nchee-o depărtare,

O viorică spune că-i primăvara-aproape,

O dungă violetă insamnă supt pleoape

O patimă ascunsă... O umbră violetă

Acopere trecutul...

TANȚA

(ironic)

Roro!... devii poetă!...

RORO

Ba nu... dar o culoare așa de ideală
Lăsată parc' anume pentru melancolie,
Nu e păcat s'ajungă atîta de banală
Prin tirania modei? Sărmană poezie!

TANȚA

Ce vrei? Sint numai șapte culori în curcubeul

RORO

S'arată curcubeul?... Atunci e semn de pace?

TANȚA

Ba nici de cum! Văd lumea și cu în felul meu!
Și orice pun pe mine, mă prinde și îmi place.

RORO

Îți place, că-i la modă, și moda-i, cum se știe,
Făcută pentru-aceia ce nu au fantezie:
Gindește pentru tine un Worth sau M-me Paul.
Vinează 'ntre ghețare un Eschimos la pol
Și în aceeași vreme un Cafru 'n țări toride...
Mor gingașii colibri cu penele splendide,
Devin ridicoli struții așa de eleganți,
Rămîn cu gura știrbă sărmanii elefanți,
În semn de întrebare sucind în aer tromba;
Pe zi ce merge crește imensă hecatomba,
Și toți își dau tributul, ca 'n urmă domnul Worth
Sau altul ca și dînsul, din materialul mort,
Din toate-aceste lucruri așa de disparate,
Ducînd la frunte mîna cu gesturi inspirate,
Să'njghebe cine știe ce creațiune nouă...
Și-apoi să decreteze ca Dumnezeu: „Vai vouă,
De nu'ți purta cu toate, burgheză sau regină,
Jupon scurt, redingotă, jiletca androgenă
Sau bluza cu guipură... Pe stradă kimonoul...
Pentru-anotimpu-acesta, acesta mi-i cadoul!
Iar cit despre culoare, cu violet vă satur,
Sau stofele vărgate, și...

(cu emfază)

tertium non datur!

(rid amîndouă)

Ce rizi?... nu-i asta moda?...

TANȚA

Roro!.. ești o nebună!...

RORO

Și tu... Palas Athena, firește...

TANȚA

Asta-i bună!

În orice caz mai bine-i să fiu așa cum sînt,
O fire mărginită...

RORO

N'am spus acest cuvînt...

TANȚA

Nici nu-s o revoltată ca tine, o estetă...

RORO

Tu nu 'nțelegi că toate pe lume se repetă ?
 Că nu e nou nimica, și vasta crenolină
 Purtată de bunica, a fost și-o să revină
 Mereu, că e un ciclu de forme și tipare,
 Menite să ascundă diformități bizare,
 Să întregască lipsuri...

TANȚA

Atunci cum vrei să fie ?

RORO

Cum vreau ?... Întâi de toate să fie-o armonie
 De linii, căci în linii e-a frumuseții taină...
 Să nu le-ascunzi, ci astfel să-ți faci orișice haină
 Ca ritmul plin de farmec al lor să nu se strice...
 Aș vrea să port hlamida statuilor antice,
 Să-mi fie liber mersul, și brațul gol să-l am,
 Să am mișcări de valuri și legănări de ram,
 Ca undele 'n mișcare al faldurilor joc
 Cîntînd să se preschîmbe cînd merg sau stau pe loc,
 Și'n orice 'nfățișare senină să rămîn,
 Născută ca din dalta unui artist păgîn...
 Pe orice fond aș trece, să nu însemn o pată,
 Să fiu cu fondul una, să par că sînt pictată..

TANȚA

Prostii !

RORO

Nu, dragă Tanță ! Sînt lucruri înăscute,..

TANȚA

Ei, ași !

RORO

Las'o 'ncurcată !

TANȚA

Ba nu !

RORO

Atuncea du-te

Și-anunț'o conferință la Ateneu...

TANȚA

(Indignată)

Cum ? Eu ?

RORO

Da, cine ?

TANȚA

Tu, desigur! Că tu vorbești mereu,
Tu ai formule gata și-asortimente nouă
Expuse la vitrină...

RORO

(plictisită)

Ei, las-o!

(În timpul acesta d-na Mirea intră, în toaleta de vizită)

Scena II-a

Aceleași, D-na MIREA

D-na MIREA

(întinzind minile)

Pace vouă!

Iar vă certați, desigur... Iar faceți teorii!

TANȚA

(cu răutate)

Nu, mamă... dar e 'n vervă Roro, și tu o știi
Cum e esteta noastră cind și-a pornit motorul...

D-na MIREA

(cu desnădejde comica)

O știi!

RORO

(arătînd-o cu degetul)

Ce's eu de vină?! De vină-i autorul!
(Soneria. Se aud glasuri pe coridor)

TANȚA

Vin fetele!

(aleargă să le 'ntîmpine)

Da! Ele's!

D-na MIREA

Cum?... Iar?... Credeam că-i Joi!
Eu fug.. azi nu am vreme... primiți-le și voi!
(Larma din coridor crește.)
I-auzi ce gălăgie!.. Nebune ce mai sint!... (ese)

Scena III-a

RORO, TANȚA; NINETA, LUCICA și CLEO, în
costum de patinaj.

NINETA, LUCICA, CLEO

Bonjur!

CLEO

Frumos vă șade! Vă țineți de cuvânt!...

TANȚA

Nu-i vina noastră, Cleo...

LUCICA

Păcat!

NINETA

Era o gheață
Curată ca oglinda, mai limpede la față
Decît obrazul D-nei Gubin, de obicei...
Incremenise apa cuprinsă de polei,
Așa de străvezie, că 'n loc stai rusinată
Văzindu-te în luciul oglindei dedublată...

RORO

Risca deci să te piardă un mic pas olandez?

NINETA

Noroc c'o bură fină ca pudra de orez
Ningea, și-atuncea fața strălucitoarei sticle...

RORO

(ridicînd capul)

Ca Lacul Yosemite a Veronicăi Micle
S'a tulburat deodată... Ș'apoi?...

NINETA

(privind-o malițios)

Era și Tity...

CLEO, TANȚA și LUCICA

(rîzînd)

Cometa!

NINETA

Da, Cometa!

TANȚA

Te tulburi Yosemite?

LUCICA

Te 'ntuneci lac-oglinďă?

RORO

Deloc! nu pot să-l sufăr!

CLEO

Serios vorbești?

RORO

E anost ca un șerbet de nufăr !

LUCICA

Ei, asta nu !

CLEO

Firește că nu !

TANȚA

Eu il ador !

CLEO, LUCICA, NINETA

(in cor)

Și eu !

RORO

(cu dispreț simulat)

Fiind acesta avisul tuturor,
Permiteți'mi, ilustră majoritate, mie
Să mă înscriu în contra...

TOATE

(in cor)

Aceasta-i infamie !

LUCIA

E adorabil Tity...

TANȚA

E elegant, distins...

CLEO

E zvelt ca un Adonis...

TANȚA

O, da !

RORO

(ironic)

Prea v'ați aprins !

NINETA

Oriunde-apare dinsul, aduce veselie...

LUCICA

Mișcările lui toate sint o euritmie...
Și glasul lui...

CLEO

E dulce...

NINETA

Te farmecă, te fură...

LUCICA

Și parc'aceiași vorbă ce-o spune altă gură
Alt înțeles îmbracă cind gura lui o spune...

CLEO

Da, orice face dinsul, il prinde de minune!

RORO

(lăstnd broderia)

Nici vorbă! Lucrul ăsta l-am auzit și an!
Eroul era altul... Un trubadur sărman...
Un palid Ahasverus, un rătăcit din drum,
Un bard căzut din lună, supt braț cu un volum,
Volumul lui de versuri, umplut ca un herbariu
Cu mindre flori presate... Dar nu avea nici Lari,
Nici unde să și-i fie în casa lui umilă...
Nu se 'ntrebase nimeni de starea lui civilă...
Era pe-atunci în vogă cum e-astăzi violetul
Și-acuma... cine știe pe unde-o fi poetul!

TANȚA

Cum poți să pui pe Tity în cumpănă cu'n tont!

RORO

Da, astăzi Tity crește mareț la orizont!
S'a dus cîntînd poetul un biet epitalam,
Și cartea lui pe care odată o citeam
Cu atîta drag, pe margini scriînd duioase note,
A prefăcut-o Tanța de mult în papilote!
(Fetele rid)

TANȚA

(indiguată)

Minți fără de rușine!

RORO

De ce te-ai supărat?
E-o cinste să ai părul în versuri ondulat!
De fiecă suviță s'atîrne o poemă:
Ici un ghazel șagalnic, dincoace-un triolet,
O'ntreag'arhitectură clădită de-un poet,
Se poate-o mai frumoasă și scumpă diademă?

TANȚA

(în culmea indignării)

Ce rideți?

RORO

Cum te superi și tu de toate cele !
 Tu nu 'nțelegi că risu-i ca scumpele dantele
 Ce 'nveselesc o haină ?...

TANȚA

(enervată)

Ei, lasă-mă în pace !

CLEO

Iar se pornește sfada...

LUCICA

(cu un aer grav)

Tăcere !

NINETA

(bate din palme)

Știi că-mi place ?...

Așa s'a 'nchis ședința și-acum o săptămână !

La ordine !

RORO

LUCICA

CLEO

(punînd mina pe un clopoțel)

Ajunge ! Discuția s'amină !

Scena a IV-a

ACELEAȘI, TITY.

TITY

(intrînd, aude ultimele cuvinte și stînd în prag, strigă)
 Eu cer cuvîntul !

TOATE

(afară de Roro care-și pleacă capul pe broderie și se
 face că lucrează)

Tity ! Cometa e 'ntre noi !

TITY

(înaintînd)

Cometa totdeauna vestește un războiu !

(Toate fetele, afară de Roro, care stă la locul ei,
 îl înconjoară).

CLEO

De unde vii, Cometă ?

LUCICA

Din care regiuni ?

TITY

Din regiuni polare..... și-am să vă spun minuni !
Dar, mai întâi, permiteți.....(plecînd un genunchiu în fața lui *Roro*, care se face
că lucrează înainte).

Sînt prea supusul paj

Al Majestății Voastre.....

(Roro se uită la el ironic)

N'ați fost la patinaj.....

(Roro tace)

Nu vreți să rupeți gheața ?....

*(acelaș joc)*Tăceți ? *Brruh ! Ce Eisberg !**(se scoală scuturîndu-se ca de frig, Tanța
îi aține calea, rîzînd)*

TANȚA

Amabilă primire !.....

TITY

Lăsați-mă s'alerg !

O, de-aș avea patine !.... *One Horse ! one horse ! O vrei !*
Ca Richard un imperiu aș da acum—pe-un ceai !

TANȚA

(arătîndu-i samovarul)

Vin, samovarul cîntă....

TITY

(cu mîinile întinse spre samovar)

Salut ! O, samovar !

La tine e căldură....

(arătînd pe Roro)

Acolo-i frig polar !

*(se întoarce iar spre samovar)*De ai ceva pe suflet, tu murmuri cel puțin,
Ți-arăți nemulțumirea cînd toanele îți vin,
Pufnești cînd atmosfera te-apasă, protestezi
Cu grave borborigme ; arunci schintei, fumezi :
Cînd ești duios, cînd vesel, cînd mut, cînd guraliv....
Oricum ai fi, tu însă ești comunicativ !*(Fetele rîd, afară de Roro. Tanța îi toarnă
și-i servește ceaiul).*

TANȚA

Ți-ai meritat paharul....

LUCICA

A fost splendid cupletul !....

TITY

(se duce la Roro și-i oferă paharul)

Îmi pun în el nădejdea să-mi fie interpretul....

RORO

(respingindu-l cu ochii la cer)

O, treacă de la mine, Stăpîne, acest pahar !

TITY

Odată cu nădejdea am pus destul zahar :
Nu ți-l servesc cu fiere...

RORO

Nu sintem pe Golgota !....

TITY

De-acord, o Majestate !

RORO

(cu dispret)

Cu Almanahul Gotha

N'am nici o legătură : nu port pe cap coroană....
In schimb am pentru anoști mindria suverană...

TITY

Olimpică aproape....

RORO

Ce glume de prost gust !

TITY

(bind ceaiul, face o reverență)

Mă'nchin umil în fața disprețului august !
Și totuși dați-mi voe să nu renunț la glumă....
Căci glumele-s asemeni baloanelor de spumă
Ce-adună curcubee în viața lor de-o clipă
Înveselind copiii,—și-apoi cad în risipă....

RORO

(imblinzită)

Ca pe-un copil atunci dorești să te ascult ?

TITY

(cu melancolie prefăcută, dă din cap)

Nu... nu mai am tutore... eu sînt major de mult!

CLEO

Ai fost foarte precoce...

TOATE

(afară de Roro)

O, da!

TITY

Nu-s mai deștept

Și nici mai prost ca altul, dar am licența 'n drept,

Pașportul ce deschide oricare barieră....

A răposat în mine un om de carieră,

Căci n'avea aptitudini să doarmă la birou.

Am moștenit, se vede, un suflet de erou,

Și vaste patrimonii cu dînsul deodată....

Sînt deci o excelentă partidă pentru o fată!

RORO

Modest erou!

(Fetele rid)

TITY

Desigur! Modest de mic copil!

Îmi dați voe s'adaug și-acest mic codicil!

LUCICA

Atunci din modestie se vede c'ai rămas

Stingher ca o cometă până acum....

TITY

Hélas!

TANȚA

De ce oftezi?...
*

(Tity tace)

CLEO

Răspunde!

TITY

De ce? Vreți să vă spun?

Atunci face-vă'ți roată!....

(Fetele, afară de Roro, se string în jurul lui)

Sînt un sărman nebun!

TOATE

O știm !... Poveste veche !...

TITY

(continuind pe acelaș ton)

Aveam un ideal....

(răzgîndindu-se brusc)

Nu.... nu mai spun, căci astăzi prea sînt sentimental !
(se ridică să plece)

FETELE

(afară de Roro)

Nu te lăsăm... Hai, spune...

TITY

(se oprește grav, în mijlocul scenei)

Tăcere în salon !...

Prin gura mea vorbește acum Flamarion !

(Pauză)

Gentil auditoriu ! Dincolo de lumină,
De-această uriașă și veche pelerină,
Tăiată din cuponul întinderii albastre,
Cum zic, mai sus de soare, de cuiul lumii noastre,
De care-atîrn' această străveche pelerină...

RORO

(întrerupînd)

Imagina-i greșită !.

TITY

Mă rog, ce-s eu de vină ?

Să zicem că-i greșită... și trecem mai departe...

Din bezna fără margini cu încăperi deșarte,

Acolo unde-i noaptea opacă și concretă,

În negrul haos unde nu ochiu, dar nici lunetă

N'a fost în stare încă s'arunce o privire

În locu-acela virgin de orice clevetire,

Incognito ca regii, dar fără agenți secreți,

Aproape anonimă cum sînt unii poeți

Ce n'au avut norocul să asle-un editor

Nici doamne patronese,—un biet punct călător,

Inexistent în spațiul obscur deși există,

Se 'nscrie dintr'odată pe-a oaspeților listă

Rupînd monotonia sistemului solar...

Senzația-i enormă... „ce-i monstru-acest bizar ?“

Se'ntreabă cu mirare planetele și sorii...

Se umple universul de știri contradictorii ;

Din Jupiter în Marte, din Marte în Jupiter

E-un schimb de telegrame cifrate, care cer

In cea mai mare taină amănușit raport :
 Ce-i cu suspectu-acesta ce n'are pașaport ?
 Ce-i corpul ăsta straniu în rochie gazoasă ?
 A cui e oare-această reclamă luminoasă ?
 Și'ndreaptă astronomii lunetele din turn
 Și pân' și Ugolinul, ignobilul Saturn
 Iși tulbură plăcerea digestiei lui grele
 Pindind cu bănuială prin vastele-i inele,
 Pe cînd cometa crește pe cer, și'n zbor nebun
 Cu mindra-i coadă încearcă efecte de păun !...

TANȚA

Cometa era dară, cum văd...

TITY

Bine 'nțeleș!

NINETA

O ce n'aș da ca dînsa să am atît succes !

TITY

Succesu-i foarte lesne de repurtat...

NINETA

Ei, cum ?

TITY

O rochie gazoasă și fină ca de fum
 Și părul dat pe spate ca simplă garnitură...

TOATE

(afară de *Roro*)

O ! o !

TITY

Vă cer iertare !

LUCICA

Intreci orice măsură !

TITY

De ce mă intrerupeți ? !... Tăcere în salon !
 Prin gura mea vorbește din nou...

TOATE

(afară de *Roro*)

Flamarion !

TITY

Flamarion, firește... Dar unde am rămas ?
 A... da ! Cometa noastră acum din ceas în ceas
 Tot mai impetuoasă s'avintă și desfide.

Poftită-i pretutindeni... i se ofer partide,
 Se luptă între ele planetele rivale,
 Se 'ntrec în politețe, fac jertfe colosale,
 Și-aprind ca niciodată imensele lor faruri,
 I se trimit misive de dragoste și daruri,
 Saturn devine tandru, Mercur stă trist departe,
 Scăpărătoare Venus se uită crunt la Marte,
 Pleiadele-i fac semne cu blindele lor focuri,
 Tot ceru-i numai baluri, serate, *five-o-klock*-uri,
 Dar ea, ca o mireasă, își flutură peteala
 Și trece înainte... Și-acuma triumfala
 Și mult sărbătorita persoană vagabondă
 Dispare, ca în urmă s'apară și mai blondă,
 În alt sistem, departe, dar nu stă nicăireca
 Și ori pe unde trece își scriu amintirea,
 Zvirlind în întuneric un pumn de stele-albastre,
 Apare și dispare din sfera lumii noastre
 Ca iarăși să revie, pân' ce 'ntr'o zi, distrată
 De-o nostalgie vagă, de-un gând obscur, deodată
 Ajunge față 'n față cu Febus Apolon...

Cu cine are-onoarea?...

TANȚA

TITY

Tăcere în salon!

NINETA

Ei, prea devii didactic!

TITY

Mă rog, așa sint eu t
 Un clasic! Și de-aceia, vedeți, îmi vine greu
 Să-i zic soarelui soare, cînd e așa sublim
 Acest plin de-armonie și vechiu pseudonim!
 O, dătător de viață, o Febus Apolon!

RORO

Povestea cu cometa devine foileton!

TITY

Atunci... pe mini urmarea...

(se scoală să plece)

TOATE

(afară de Roro)

Ba nu!... Acuma vrem!...

LUCICA

Înșir'te mărgărite!

CLEO

Desfășură-te ghem,
Că noi tăcem de-acuma...

TITY

Gentil auditor!
Priviți! Urc iar spirala, sus, în observator:
Cum vă spuneam, Cometa, în goana ei, deodată,
De-un ochiu imens de aur se simte fascinată,
Falenă uriașă ce-alcargă fără vrere
Atrasă spre lumină de-o tainică putere...
Se uită lung în urmă, s'ar înturna din cale,
Încearcă să reziste atracției fatale,
Rotește, tot rotește, aproape, mai aproape,
Întinde înc'odată aripele să scape
De ochiul care-o chiamă imperios spre moarte,
Dar nu mai e scăpare de-acum în nici o parte;
Un jar cumplit o arde și pleata ei bălae
Acum e-un nimb de flăcări, un caer de văpae,
Și vagabonda asta cu-afita fantazie,
Ce n'a putut să lege nici o tovarășie,
Ce cocheta cu toate imensele planete,
Ce nu știa pe lume nimica să regrete,
Învinsă, umilită, ne mai putînd să zboare
Vertiginos s'aruncă și să destramă 'n soare!...

TANȚA

Afita tot?...

LUCICA

Pe urmă?....

TITY

Ce, nu-i destul, mă rog?
Am început c'o glumă și 'ncheiu c'un necrolog!

NINETA

Și care e morala?

TITY

Morala? (melancolic) Cine știe!...
(se uită la ceas)
În orice caz pe astăzi destulă poezie!
Am vorbit prin spațiu destul.... Mă duc.

LUCICA

Cum? pleci?...

NINETA

Nu ne conduci?...

TITY

Sint gata !

LUCICA, cătră NINETA și CLEO

Plecăm cu Tity deci !
(se ridică toate trei. gala de plecare)

NINETA

La revedere, Tanța...

CLEO

A !... dar uitam... Roro,
Veniți la balul Doamnei Gubin ?..

RORO

N'am încotro....

TANȚA

Ba da... cu siguranță...

TITY

Atunci voiu fi și eu !

NINETA

La drum dar cu cometa !

(se'nclorace cătră Tity)

Să mergem, domnul meu.
(ii oferă brațul)

TOATE TREI

La revedere, Tanța... Roro...

TANȚA și RORO

La revedere

(Dau să plece)

NINETA

Hai...

TITY

(se oprește)

Merg..., însă cu condiții : să mergeți in tăcere,
Să nu v'aud pe stradă nici in surdină glasul,
Să nu priviți la nimeni, decit la mine... Pasul
Scandat ca mersul sigur al versului spondeu...
(le arată)
Așa... Primiți ?...

CELE TREI

Desigur !

TITY

Și 'n urmă fiecare
Primiți drept răsplătire să'mi dați o sărutare?...
(Rid toate, protestind)

LUCICA

Deschide-atuncea marșul, ilustră călăuză!
(*Tanța* le conduce spre ușă: Tity, cind să plece, lasă brațul
Ninetei și se'ntoarce brusc la *Roro*, care rămăsese la locul ei)

TITY

(cătră *Nineta*)

Pardon!

(aleargă spre *Roro*, plecînd un genunchiu în pămînt).O dulce *Rebus*, cer umilită scuză!...

Uitam să'mi iau adio...

RORO

Îl iei pe totdeauna?

NINETA, LUCICA, CLEO

(în fundul scenei)

Ei, haide... vii odată?...

TITY

(întorcîndu-se cătră ele)

Stați că nu dă furtuna!

(răspunzînd lui *Roro*)

Cind reapare iarăși, cometa parcă știe?

RORO

Permiteți o 'ntrebare: e-o autobiografie
Povestea de-adineaori?

TITY

Și dac'ar fi?...

RORO

Aș cere... (ezită)

Aș cere comentarii știind că fac plăcere...

TITY

Cui?

RORO

Vrei să știi anume, cu orice preț?...

TITY

Da!

RORO

(fixîndu-l)

Tanții!

TITY

Nu mai arunc nimica în talerul balanții...

LUCICA

(în fund)

Da vii odată ?...

TITY

Gata !...

RORO

(cătră Tity)

La revedere, dar...

Desigur te reclamă un alt sistem solar...

TITY

De ce așa de sigur ?...

FETELE

(în fund)

Ei, noi plecăm !

(es cu zgomot, conduse de Tanța)

TITY

(se 'nclină)

Rămin

Al Majestății voastre admirator și-amin
Răspunsul la 'ntrebare...

TANȚA

(intrind)

Ce întrebare ?

TITY

(ca surprins)

Plec...

M'asteaptă Caravana... Inc'un *Salamalek* !

(se 'nclină și fuge)

Scena V

RORO, TANȚA

(Pauză, în care Roro rămâne pe gânduri. Tanța, nehotărîtă se privește 'n oglindă, și se apropie încet de pian. Deschide pianul aruncînd o privire peste umăr la Roro. În-
cearcă un acord și închide brusc pianul.)

RORO

(tresărind)

Ce ai ?...

TANȚA

Dar tu ?

RORO

Nimica...
(ducînd mîna la frunte)
Migrena asta iar...

TANȚA

(indreptîndu-se spre uşă)
Cam des o ai...
(ii face semn cu degetul în timp ce iesă)
la sama !

RORO

(rămasă pe gînduri, ridică din umeri)
Curios !... Ce tip bizar !

(CORTINA).

D. Anghel și St. O Iosif

